

„Istarska Rječ“

Uz svakog četvrtka uveče.
Dva puta mjesечно izdaje po-
gospodarski prilog „Narodni G-
odar“. Preplata za tuzemstvo
iznosi 15—lira na godinu, a
za inozemstvo 25—lira. Ured-
atelj i uprava ista: Ist-
rije — Via S. Francesco
(Trieste) — d'Assisi 20/1. Telefon: 11-57.

ISTARSKA RIJEĆ

Tijednik za pouku, gospodarstvo i politiku Istarskog naroda.

„Slogom rastu male stvari, a nestoga sve pokvari.“ — Narodna poslovica.

Korporativna država

Temejni zakoni i nova moralna korporativne države

Mi ne možemo da u pár članaka potanko pretešemo novi ustroj korporativne države. Zato ćemo samo da u glavnim potezima damo općeniti sliku o novom uređenju. Ko hoće da se potanje time bavi, neka pročita zakone, koji su dosada izšli. Preporučamo osim toga izvrsnu knjigu od Vincenza Zangara: »Rivoluzione sindacale« (15 lira), te one male knjižice, koje izlaže redovito pod imenom: »I quaderni delle corporazioni«.

Temeljni zakoni novog sindikalnog i korporativnog ustroja jesu dosada:

La carta del Lavoro ili radni ustav, gdje je sadržana sva nova moralna, koja ima da vlasta u odnosima između ka-

pitala i rada i države.

Zakon o uređenju radnih kolektivnih odnosa od 3. 4. 1926 br. 563 (Lex 1926 str. 906) t. j. talijanski »Discipline giuridica dei rapporti collettivi del lavoro«.

Zakon od 1. 7. 1926 br. 1130 (Lex 1926 str. 1523) o ostvarenju zakona o kolektivnim odnosima rada ili »Norme per l'attuazione della legge 3 aprile 1926 n. 563 sulla disciplina giuridica dei rapporti collettivi del lavoro«.

Kr. dekret od 2. 7. 1926 br. 1131 (Lex 1926 str. 1542) o ministarstvu za korporacije.

Principijelno najvažnija isprava je svakako takozvana »Carta del Lavoro« ili Radni Ustav. Carta del Lavoro proglašena je bila 21. aprila 1927. U njoj su sadržani svi temeljni elementi modernog radnog prava za italijanskog državljanina, bio on radnik poslodavac ili hotelj. Razgovarali su više od jednog sata. Kralj Boris je zatim bio kod onog, bio on poslodavac. U njoj ima glavnih direktiva, po kojim će se u budućnosti pravilo i sklapati pogodbe izgraditi pravo i sklapati pogodbe. Imo u njoj nekoliko principa, koji su sasvim novi u zakonodavstvu.

Posledice ćemo se i više put obazirati na kartu del lavoro, zasada je došljeno, da navedemo one principi, koji su pravila za sindikalno zakonodavstvo.

1. Sve je podređeno višem državnom interesu. Interes pojedinca mora da izdeče ili da bude potisnut na stranu, ako se radi o državnom ili narodnom interesu. Narod (država) je posebni organizam. On ima svoje ciljeve i svoja sredstva, on ima svoj život; oni su viši od onih, što ih imaju pojedinci individuali ili njihova udruženja (L izjava, radnog ustava).

Stara koncepcija, po kojoj pripada svakom pojedinцу jedan minimum ne-povrijedivih prava, u koja ne smije državu da dira, danas je pokopana. U državnom interesu koji je viši od svih interesa u državi, sve se može učiniti. Svaka zakonska ustanova je ovom novom moralom opravdana. Ovo se navelo i konsekventno provadja. Država u svakom pogledu i smjeru vrši svoju kontrolu, osobito u pogledu odnosa između rada i kapitala.

Liberalna država gledala je sa strane, kad su se kapital i rad klali, kad su se štrajkovi provadjali na veliku štetu i radnika i produkcije i same države. Korporativna država ne čini ni to; budući je štrajk na štetu državnih interes i cijelog naroda, ona logično zabranjuje i štrajk radnika i štrajk poslodavaca t. j. »sserratu« (zatravanje tvornica) sa strane poslodavaca. Kod proučavanja tog novog uređenja konstatovat ćemo, da je taj princip redovito proveden.

2. Rad u svim svojim pojavnama i formama, organizatornim i izvršnim, tehničkim i ručnim, socijalna je dužnost. Zbog toga i samo u tu svrhu država ga zaštićuje.

Nikada dosada u povijesti čovječanstva i socijalnog zakonodavstva nijedna se država nije usudila, da zakonitim putem proglaši, da je rad jedna dužnost. Ni ruski komunizam nije to učinio. Zar nije time proglašena suverenost rada?

Danas je dakle u talijanskom društvu rad jedna socijalna dužnost, a dr-

žava štiti pojedinca samo, u koliko on radi, dakle u koliko je on koristan za vizi organizam, t. j. za državu. Samo oni, koji rade, bilo ručno ili tehnički ili intelektuelno ili organizatorno (n. pr. direktori, poduzetnici, poslodavci) ili prvom redu u državnom interesu, država ima pravo da intervenira u problemi (t. j. naši) sami oni uživaju privilegij, dukciju. One intervenira tada, kad je da ih država uzme pod svoju zaštitu, privatni podhvat nedostatan ili kad ga Drugi ne!

3.) Za poslodavce t. j. za one koji su u posjedu tvornica, strojeva, zemljišta, rudočeka, brodova itd. iz kojih nastaje pobudjivanje ili čak i preuzimanje di-

Radi toga industrijalac mora da se podvrgne izvjesnim pozitivnim ograničenjima u svojoj produkciji u korist cijelokupnosti.

Ali budući je produkcija takodjer i u direktor, poduzetnici, poslodavci) ili prvom redu u državnom interesu, država ima pravo da intervenira u problemi (t. j. naši) sami oni uživaju privilegij, dukciju. One intervenira tada, kad je da ih država uzme pod svoju zaštitu, privatni podhvat nedostatan ili kad ga Drugi ne!

4.) Producija je jedinstvena sa na- rodnom i državnog gledišta. Sva pro- ducija stvara i dužnosti u interesu radni- ka i države. N. pr. tvornica nije ovde dobro narodu i da se pojača i razvija- mo u opće nema ili kad se radi o višim državnim interesima. Ta intervencija može biti ili jednostavna kontrola ili rekinog vodstva.

Producija je jedinstvena sa na- rodnom i državnog gledišta. Sva pro- ducija stvara i dužnosti u interesu radni- ka i države. N. pr. tvornica nije ovde dobro narodu i da se pojača i razvija- mo u opće nema ili kad se radi o višim državnim interesima. Ta intervencija može biti ili jednostavna kontrola ili rekinog vodstva.

Industrijalna klasa, kad ne bi bila disciplinirana sa strane države, posta- u ekonomskom poduzeću; vodstvo pri- la bi premogućna i ugnjetavala bi rad- nastu poslodavcu, koji ima i odgovor- no na produkciju.

Ova su naša moralna današnjeg ta-

četa radnicima, dosada nije bilo osoblja

DOPISI

IZ RIJEKE.

Čudesna pjesma protiv mreže - Objaknica - Židovski mladoški jeftin - Židovi u Palestini - Ono tri.

Tko vjeruje u ono, što novine pišu, morao bi reći, da mi danas živimo u vrijeme pravih čudes. Uzimite kojgud nježnaku novinu, i naci čete u njoj dugo priopćenosti o nekakvoj njemačkoj Svetoj Johani, i o krvavim ranama, što se na njezinom tijelu pokazuju svakoga petka. Neke druge novine javljaju, da ima i u nekom drugom kraju Njemačke Republike još jedna sveta Johana i istim znamenjima, kao i ona prava. U S. Frančesko slave pak jednu ženu, koja daje slijedima vid, a bolesnicima zdravlje. U Beogradu žive muž i žena, kojima se je ovih dana dogodilo: Žena spava i sniva, da čuje igratu tamburicu. Probudi se, a to joj muž sjedi na postelji naježene kože, sav preplasen i bijed, kao smrт.

Zeno, reče joj on tēk što se probudila. Slušaj!

Ona posluhne, a to igra tamburica, što je na zidu visjela. Uzara tamburicu samu, keo da po njoj igra nečija neviđiva ruka. Uzara bāš onako, kao što je malo prije u snu čula. Slušaju muž i žena, i prije nego što su se mogli da razberu od straha, lijepe su vidjeli, kako je preko zida prešla nekakva sjena. To vele oni. O nekakvom čudu na plominskome groblju pisali su i vi, a sada čitam, da se nešto točno dogodilo u našem groblju u Zemunu. I kad da sve to nije dosta, nedavno je dospejela u Beli neka osamdesetogodišnja gospodja, neka Amle Besant, koja propovijeda svjetu, da se je u Indiji rodio novi Isus. I to vani tako ide naprijed, iz jednoga dana u drugi.

Ništeta čita sve te stvari i prima ih, za gotovo istinu. Stavise: ova već vjeruje i u ono, o temu — barem, ovđe na Riječi — niko više i ne sanja. Tako je ono juče došla k meni:

Cuјte, Rokac, vi ki ste zivelj još va vrème Marka Kaka, znati čete puno bahařij. Morda čita imet i ca za me.

— Sta vam je? — upitah, kao uvijek, pokorno.

Ved me tri noći necišći na prseh, da ne morem dihat. Ova projekta gvera je toliko stvari — nazad prnesla. Morda je i nju — moru?

Ja ne znam, rekoh protiv nje nego samo jedan jedini ljejk. To je nekakovo zaklinjanje, kojome se je ovđe, na Rijeći mora tjerala, dakako u staro vrijeme. Mene je to zaklinjanje naučila neka staru gospodja, koja ga je čula od svoje matere, a ova od svoje, tako da bi ova pjesma mogla imati više od dvjesto godina.

— Ala, vanka s njum! Rodite već jedanput!

U vête, dakle, kad legnete i pošto izmolite vaše obične molitve, izrecite tri puta ovo:

Mora, mora,
Leži doma mora!
Puti su ti hati,
Zemlja ti je uzdah.

Svetim Ivanom zaprata!

Jutros je došla k meni Ninetta i sva veća kazala mi, da je učinila, kako sam joj rekao, i mōri ni traga.

Danas mi je jedan moj prijatelj iz Kastavštine donio „otakalnice“. To me je podsjetilo na moju mladost, kad sam sa svojim prijateljima polazio sam u Mihovice, Rubice ili u Belić, da se napijem „otakalnice“. Onda se je to moglo, jer sum i neko bolje nosile, a čini se, da su i vina bila bolja. Vele, da će Kastavština i ove godine iznenaditi svijet s dobrotom

svoje kapljice. Medutim tu dobrotu mogli bismo da proslimo, samo mi. Riječani ja se sjećam, da su u staro vrijeme i sami rođeni Kastavci, dolazili k nama na Riječku, da nas pitaju, gdje je na Kastavštini najbolje vino jer mi smo već onda, a pogledu, ova Božje kapljice bili prvi i gustibus. Time pak ne ču da kažem, da su to se tora tiče — Kastavci, zadnjici,ima i medju njima vinskih talenta, osobito kod nekih ter nekih mladih frakalaša.

Prošle sedmice slavili su Židovi novu godinu. Rijeka ih je puma, pa kako oni mnogo drže do svoje vjere, proslavili su i ovđa početak godine vrlo, svečano. Svoje nabozne pjesme pjevaju kao i mi, složno, skladno, ali ne uvijek. Kad god se strašno deru, jer u isti mahn pjeva svaku svoju pjesmu, a to onda zvuči malo neobično. I svako toliko zatruće u nekakvom rogu, što takoder zvuči malo neobično, ali ceremonije su u ceremonije, i pravi ih se Židovi drže strogo. Oni, uopće mnogo drže do svedrige straže, što je vrlo pohvalno. Takovi su oni bili u Babilonskom sužanstvu, a takovi su i sada. Ma, gdje bili oni se svuda u svakoj dobi sjećaju, svoga patrijarha Abrahama. Mojsije i kralja Davida, koji je s jednim malim kameničem ubio silogu orijenskog Golijeta. A sjećaju se i svoje obetane Zemlje, Palestine, Štavije, mnogi su se postavili rata i preselili onamo, u nadi, da će ondje osnovati, zapravo uskrstiti staro kraljevstvo, Judeo. Medutim, čini se, da ta akcija ne uspjeva. Židovi voli i vjeru i zemlju svojih otaca, ali — čini se — da mi bež kršćana nemá život. On voli kršćane, razumije se: radi raznih poštova, što ih s njima sklapa. O tome im a i jedna mala priča: Namjerio se jednom patrijarhu Abrahamu na tri čovjeka: na jednog katolika, na protestanta i na jednog židova. Najprije se — Abraham okreju k protestantu, pa će mu:

— Ja u svakome od was dati ono, što poželiš. Koja je tvroja želja?

— Ja, hih, Oče Abrahame, želiš imati veliku moć.

— Evo ti je, nosi je! A što bi pak ti rada, moj katolike?

— Ja? Ja bi htio imati sve zlato ovoga svijeta.

— Evo ti ga, brate, nosi ga! A ti, moj civitine? Što tražiš ti od mene?

— Ja? — Ništa... Ti meni samo dej adresu ovoga katolika.

— Židov dobro adresi, i ne potraju dugo, i sve ono katolikovo zlato preseći se u njegov duboki žep.

Slijedi ona druga: Jedan od tolikih običnih razgovora na Korzu:

— Digo, Nino, kada se ženi naša bogata Jurjina?

— Ne ženi se.

— A zač ne? Ter već su ju bili i klicali va crekve.

— Ja — ma, ona ne će da se ženi pre nego njoj frajer ne plati dugi, ki j' do sada storil.

— A on?

— Oni pak govori, da ne more streli duga plati, dokle se ne ozeni. I tako manje i sve strah, da od tega neće niš bit.

Trčea:

Došla neka gospodja s putnicom, da će preći granicu. Na strazi joj uzeće putnicu, otvore je, čitaju, pogledaju, pa opet čitaju, i najzađe se joj: jedan:

— Ali, gospodjo, ova putnica ne valja.

— Kako ne valja?

— Pa — tu stoji, da ste vi crnokosi, a kad tamo, vi ste čista blondinka.

— Tako? E pa to se može lako popraviti. Mjesto crno napišite blond, i sve će biti u redu.

— E, ali to ne ide tako, gospodo...

— Ne ide? A vi onda pričekajte časak; idem do frizeru, on će u jedan čas učiniti, da mi kosa bude crna.

Rokac.

P O D L I S T A K

Ciganka

Pričovljest iz istarskog života.

Naplaao čit.

Jedne užasne noći, kad je vihor praćen kišom lomio grane sa stabala i vijao slamu sa slammatiškimi krovovima potleušća, zaustavljeni se u Plešivcu, malom seoci na Cícariji, pred «Javinom ostarionom» tri velika i neobična voza. Vozari iskoristile do kože mokri, te počeše udarati po vratiima krčme, ne bi li koga probudili. Dugo su lupali, dok se napokon nije na vratima pojavio stari Javin sluga, koji je vozarima otvorio vrata od staje. Vozari su spremili konje, svukli mokre haljine, legli na kup sijena i zaspali.

Svanulo je vedro jutro. Ljudi, koji su prolazili ispod Javine krčme zastajivali su oko čudnih kola, na kojima su bili razapeti šatori. Tri voza, tri male kućice. Bili su to ciganski vozovi. No, po svernu se je vidjelo, da se ovi Cigani rijetko sele, da su od onih, koji razapnu šatore u jednom kraju na duže vremena, pa živu u tom kraju služeći kruh kakvim obrtom.

Cim je svanulo bili su ti naši Cigani, koji su spavalii u staji, već na nogama,

Svih je ukupno bilo šest i to četiri muškarca i dvije žene. Doskora su se oko njih pred Javinhom krčmom počeli sakupljati seljaci, promatrajući ih nekud čudno i ispitivajući ih plaho sadovo, sad, ono.

Između svih Cigana najviše se je isticalo svojom pojavorom jedan oviski i plečat čovjek, kojemu je moglo biti oko pedeset godina. Lice mu je bilo obrašteno gustom bradom. Oči su mu bile zamisljene. Mirno je i ožbiljno promatrao okolinu. Bio je to gazađa Marko. «Nije roda ciganskoga» čula se česta primjedba, začudjenih seljana, a na redito je to klimajući glavom spominjanje jedan starac, koji nije tek jednog ciganina u svom životu vido.

S Ciganima je bila i jedna djevojka, za koju nije bilo sumnje, da je kći gazeđe Marka. Mnogo mu je naličila. Tamnog lica, crnih i vanredno milih očiju. Na licu joj je izbjialo rumenilo, dejući joj zdrav i vedar izgled. Jednom riječju, Anka je bila krasna. Nije ni čudo, da se oskišli mladići bacali na nju svoj još pospali pogled, a bilo ih je, koji su se onako iz jutra rana i mruži zažubili u Ankui, no to je bilo sve tek par časaka. Sama misao na to, da je ona Ciganka uzbudila bi u njima neko nevoљnost, i ugasila onu vatrlicu, preporimli tužan izraz, a on bi razgovor neku se u svakom mladiću užge čimiskrenuo raglo na drugo.

Franina i Jurina

Fr.: Ča to brojš, Jurino?

Jur.: Brojim kacot, da su uh neki dan oni dva Amerikana va Čikage jedan drugemu prišostali.

Fr.: Baš sam te oti pitat, da mi malo povesiš da mi ga je to?

Jur.: Prva runda 5, druga runda 6, treća runda...

Fr.: Pusti za jedan minut te runde na stran, pak mi povej, ča te pitam.

Jur.: Ca, teć da ti povem? Nevoju! Ter si mogal i dosada čut...

Fr.: Sam neć — ma, nisam sve. Znam samo to, da su se dva Amerikana kacotali, a drugi da su ih gjedali.

Jur.: Ne reći se — kacotali, nego — boksirali. A tako i oni dva, ki su se tukli ne zovu se kacotari nego bokseri. To je fineje.

Fr.: Fineje al ne fineje, kacot je vavek kacot. Negi najzadje more mu, se reci boks, ma zato ne će vrug sleda manje bolet. Kako je to dakle hilo?

Jur.: Lepo! Dva čovjeka, dva boksera, keh danas pozna celi svet, po novinah, ke su prinašale njihovu fotografiju, tih dva boksera su već zlakačili. Jedan od njih bil je do dneva najzadje bokser na svetu niz sigurnega nastajnog, tako se je dogodilo i onemu bokseru, ki je bil gore, da je najedanjut pol dale. I od tega vremena bil je prvi on, ki ga je premogał.

Fr.: Sad razumom: on ki je bil potučen, ni mogao pogutnuti tu sramot, pak je opet pozval na međjan onega svojga protivnika.

Jur.: Tako je nekako i bilo. Razglasili su, da te se tuči ya Čikage, na jednoj place, kade bi moglo stat nekoliko stotin tisuć ljudi.

Fr.: A koliko ih je prislo?

Jur.: Preko stopešet tisuć.

Fr.: Ma nisu trebe platili za poč nutra?

Jur.: Nisu platili! I kaco, sram, moj dragi! Ča nisu čitali, koliko su dobili na kase?

Fr.: Ne. Moralo je dunke uneštahnō?

Jur.: Preko pedeset milijuni lir!

Fr.: Pedeset milijuni lir! Pedeset ih je u zutim cipelema. Oni u gradu idu sad bez kapu i klobuka prkoside suncu, a mi vanjski — seljaci nismo tobže vec bedasti: i mi smo počeli nedjeljom hodati tako bez klobuka; bacili smo u skrinje i oruane. To nije baš zlo; to ništa ne košta, da pate to je jedno dobro i jedina korist od mode. Kako vidimo, da se nose djevojke u gradu, nisu «ununjene» ni naše djevojke sejakinje, pa eto i njih obućene na gradsku, na gospodsku.

I tako se načje grad i selo: tko će ljepe, tko će modernije, tko ljuči mladiće i djevojke u gradu: «signore i signorine». Oni u gradu, mladi i stari, muško i žensko hoće da su svakako drugačije odjeveni nego mi seljaci, da se poznaju i ljepe sejakinje, pa eto i njih obućene na gradsku, na gospodsku.

I tako se načje grad i selo: tko će ljepe, tko će modernije, tko ljuči mladiće i djevojke u gradu: «signore i signorine».

Oni u gradu, mladi i stari, muško i žensko hoće da su svakako drugačije odjeveni nego mi seljaci, da se poznaju i ljepe sejakinje, pa eto i njih obućene na gradsku, na gospodsku.

Markova žena i Anka dolazile su u selo jedino po poslu, da kupe u dučanu kakučku potrebnu stvar, a za čudo, što nije u ciganskom običaju, nedjeljom su dolazile na misu. U koliko su dolazile u dodir s domaćim ženama, bilo su vanredno ugodne i razgovorljive.

Zenama iz selu nisu bile mrške, no nikako uza sve to nisu mogle zaboraviti da su one Ciganke, a kako je poznato, niko ne bi našim dobrim, i inače bogobojanim, zemicama utuvio u glavu, da su i Cigani ljudi.

Naročito su ososke djevojke nekako žudno gledale Ankui. Anka je zato bila dugo tužna, nije se mogla u Plešivcu smatradu. Mlade su se seljanci, kad je ispred njih prolazila, s nekom zavidnošću promatraje. Ona je bila lijepa. No, osim toga Anka je u njihovom pogledu čitala: «Gle Ciganke!» Bila je za ne razpoložena i smuđena. No, ne za dugo...

Njoj se je nešto dogodilo. U njezinom srcu i u njezinu duši, cvala je jedna radost. Ona je najedanput zaplavila svu u jedan san, iznad svega svijeta, van izvrsnosti, i nije je bilo stalo, da je njoj pečat njezinog ciganskog portretka. Ona je najedanput postala sretna. Da vam pričam...

(Nastaviti će se).

nego — on. Aj će — aj ne će i zada, pride do okladi. I kako ma...

Tu gre za pedeset i više tisuć dola...

Fr.: Svi vrzai va karoce!

Jur.: A kade ū kinematografi, ki...

celo vreme vrte, dokle se boks...

bojski platit pre nego ih naštampana ve onih njihovih makinah.

Fr.: Ma to je za smutit se. Trejet mili...

juni li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme davali i dobivali kacot prez broja i konca, a da nisu zato dobil...

Jur.: Najmanje trejet mili jenjuni svaki.

Fr.: Ma to j' za smutit se. Trejet mili...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

državu...

jurini li u jedno par kacot! A koli...

ima puli nas ljudi, ki su u svoje vreme...

ali mi vani ne pustimo se pod noge, skar pali i propali. Borba na život i smrt. U zadnje doba stali u gradu nositi ne moačare, fak i po noći ih nose. Sad ne vanjske ulvati za grlo! Sad će atko poznati, tko je iz grada, a tko iz grada; tko je civilizovan i sim kulturnog grada, a tko sin prostog seljaka, inferior naroda. Svakako crne moačare valja da postuje, svatko valja da se pred otkrije i pozdravlja.

All mi seljaci i seljakinje ne popuštamо iako. Na čemo. Sada vstudiramo kaćemo i mi doći do crnih moačara. I doćemo ih. Hoćemo, vidićete!

Grad je počeo sa biciklom, imamo ih mi vani. I te, koliko! Setamo se s njima nedjelje. Koja ljeptota i zabava! Dostigaklina ima naše junakovo selo Žukvar, i tamo su napredni, moderni! (Ne svaki.)

I tako ga mi vanjskečki "dikevamo" građen. Mi smo već bez kapa i klubaka, a se vide naše košce. Oh, kako su lijepi! Primo ih duge i krovrami ih (ricamo) golim škrarama. Muški smo, a ne ženske; tista za to, jer što je lijepo — lijepo je, a tada sve moderno.

A palice u rukama? Jok, palica nije nikakav privilegij samo nekih odabranih ljudi. Ne pustimo se potući! Ispoštka smo i vani počeli nositi komad šumskog drva na palicu. Već nami se to čini nelijepo, a tada ovaj i onaj gospodicić iz sela nosi i grad kupljenu palicu.

A naše djevojke i djevojčice još su jače ratobornje od nas muškaraca. One su u svim redovima u četiri što se bori protiv grada... Svakog blagdanu posebno novo dijelo. Razumije se, to mora, da bude! Koj — najnoviji. Kratke sukњe do kojena, dekolte... Cipele nijehove lake kao perere, a čarape mesnatne boje. Sve prozirno. A tko ih ne zavoli? A tko ih ne može? A tko ih ne može? A tko ih ne može?

Ali to virag, da se «neće» da udavaju, dočito mladići ne će da ih žene. Boje se ženska. Šta je? Nema krunpura i zelja ih žena. Žena košta. Moderna žena previše stoji. Bolje je ne ženiti. A djevojke... doma stope neutade. Strašno! Mora i ona obititi dragoga i muža. Daje se još većna lukuša, na rasroš. Hoće da obamni i namami muškarca lijepe ruhe. Ali sve što više troše na odjevanju, manje — poklonika i prosaca. To je malo smrša — za djevojke i nezahvalnost sa strane muškaraca. Ali one, ženske naše, ne popustaju. Da li će pobjetiti?

Razumijes se, i mi, sinovi i kćerke sela i polja, plešemo. Plešemo moderno, na gradsku. Bravo! Mi se borimo proti gradu.

Iz grada primamo sve lijepo, novo, moderno. Dobivamo iz grada i još stoga drugo.

Ali onu ne ču da govorim. Sram me je.

Ne znam, da li bi se sramovali naši mladi ljudi? Ipak — ne ču govoriti!

Nai starci nisu tako živili. Dabome da nisu!

Ali stošta nelijepa, dapaće ruža i

grješna — plod je mode. Moda je grijeh u kojemu. Mi na svi predaju. Mi smo dake gospoda, dakako siromašna gospoda. To se ne tajti... Pod lijepim odjelom tragi je želudac i prazan đeđep; a i nase egospodske kuće praze su. "Gospodski domovi padaju i dolaze na bušnjak. I "gospoda" bivaju prošasici...

Tako svršava u nas borba sela protiv grada. U toj borbi i naštejanju pada seljak. To je naravno. Seljak — gospodin mora pasti.

Uzroci za razvoj istarske željeznicu

Red vojnje istarskih željeznicu

Otpušteni učitelji i penzija

Opština obustava "Novica"

Ugovoravamo naše čitatelje, da je od

1. oktobra red vojnje istarskih željeznicu znatno promjenjen. Na četvrtoj stranici našega lista donašamo novi red vojnje.

Posljednji broj tršćanskog slovenačkog tjednika "Novice" bio je uzapćen. Po uzapću poslao je g. prefekt Novicama, kr. dekret, kojim uzimaju pravo odgovornosti dosadanju odgovornog uredniku lista g. Janku Runtiću. Novice su sada bez odgovornog urednika, te moraju vlastima predložiti novoga. Dok vlasti novog odgovornog urednika ne priznaju "Novice" ne smiju izlaziti.

Cijene grožđa u Istri

U Novigradu: malvazija po 80—100 lira kvintal.

U Rovinju: bijelo obično grožđe po 100 lira kv. teran po 105 lira kv., muškat po 108 lira kvintal.

U Vodnjanu: crno obično grožđe po 120 lira kvintal.

U Piranu: crno obično grožđe po 120—130 lira kvintal.

da blago ne trpi. Kod prevoza treba paziti, da blagu ne visi glava iz voza, kako to redovito biva... — Mesari običaju blago prije klanja pušati vezano u blatu ili na vlažnim mjestima, i po koj dan. To je od sada zabranjeno. Nadzor će biti strogi, a prekršitelji biti će strogo kažnjavani.

Za trgovce.

U posljednje vrijeme financa je de-

nuncirala više istarskih trgovaca, jer

ni u redu držali izdane i primljene fakture. Sve fakture moraju po zakonu biti taksiranе, a osim toga moraju biti označene rednim brojevinama, kako one izdane, tako i one primljene. Onaj trgovac, koji na bi svoje fakture numerira, može biti kažnjena globom od 10 lira za svaku nenumeriranu fakturu.

Pregledba istarskih historijskih spomenika

Zadnjih dana septembra došla je u Istru iz Rima jedna komisija, koja je obišla nekoje istarske gradovine i pregledala razne historijske spomenike, muzeje i starine. Komisija se je najviše zadružila u Poreču i u Puli. Pregledane su osobito crkve, kao na primjer porečka glavna crkva, te puljski dom, koji se ovaj i onaj gospodicić iz sela nosi i popravljaju, jer je bio pozarom uništen 1923.

Jedan eskadra mornarice u Puli

Prošle sedmice došla je u puljsku lu-

ku jedna eskadra ratne mornarice, ko-

ja je sastavljena od dvije veće krstarice

(R. N. Andrea Doria) i "Danile Alighieri", šest manjih jedinica i četiri podmornice. Eskadra zapovjeda admiral Belleni. Na jednoj ladjici zapovjednik je Savojski Prince Aimone Duca di Spoleto. Eskadra se je u Puli zadružala par-

dana.

U Balama kane ustanoviti jednu za-

drugu

Dne 26. o. m. održana je u Balama

jedna skupština, na kojoj je podestat

sakupljenim seljacima predložio osniva-

vanje jedne poljodjelske zadruge. Iz-

gleda, da je tamošnje pučanstvo za to

zaneseno, pa bi se zadruga imala do-

skoru ustanoviti. Zadruga bi se bavila

i svim posuđiljčkim poslovima.

Jedan važan govor na Mussoliniju

Dne 9. o. m. biti će u Rimu otvorena

velika žitna izložba. Tom će prilikom

biti organizirana generalissimus milicije Italije

Italo Balbo, podsekretar u ministarstvu

aeronautike i kvadrijevih iz pohoda na

Rim. On je došao je ostavio grad predana mu

je u ime istarskih fašista jedna zlatna

spomen-medalja.

Nj. E. Italio Balbo u Puli

Prošle sedmice slavljaju se je u Puli

jedno vježbanje, kojem je kao kum

upozravio generalissimus milicije Italije

Italo Balbo, podsekretar u ministarstvu

aeronautike i kvadrijevih iz pohoda na

Rim. On je došao je ostavio grad predana mu

je u ime istarskih fašista jedna zlatna

spomen-medalja.

Red vojnje istarskih željeznicu

Upozoravamo naše čitatelje, da je od

1. oktobra red vojnje istarskih željeznicu znatno promjenjen. Na četvrtoj stranici našega lista donašamo novi red vojnje.

Otpušteni učitelji i penzija

Opština obustava "Novica"

Posljednji broj tršćanskog slovenačkog

tjednika "Novice" bio je uzapćen.

Po uzapću poslao je g. prefekt Novicama,

kr. dekret, kojim uzimaju pravo odgovornosti dosadanju odgovornog uredniku lista g. Janku Runtiću.

Novice su sada bez odgovornog urednika,

te moraju vlastima predložiti novoga.

Dok vlasti novog odgovornog urednika

ne smiju izlaziti.

Cijene grožđa u Istri

U Novigradu: malvazija po 80—100

lira kvintal.

U Rovinju: bijelo obično grožđe po

100 lira kv. teran po 105 lira kv., muš-

kat po 108 lira kvintal.

U Vodnjanu: crno obično grožđe po

120 lira kvintal.

U Piranu: crno obično grožđe po

120—130 lira kvintal.

da blago ne trpi. Kod prevoza treba

paziti, da blagu ne visi glava iz voza,

kako to redovito biva... — Mesari običaju

blago prije klanja pušati vezano

u blatu ili na vlažnim mjestima, i po

koj dan. To je od sada zabranjeno.

Nadzor će biti strogi, a prekršitelji biti

će strogo kažnjavani.

Za trgovce.

U posljednje vrijeme financa je de-

nuncirala više istarskih trgovaca, jer

ni u redu držali izdane i primljene

fakture. Sve fakture moraju po zakonu

biti taksiranе, a osim toga moraju biti

označene rednim brojevinama, kako one

izdane, tako i one primljene. Onaj trgovac,

koji na bi svoje fakture numerira,

može biti kažnjena globom od 10

lira za svaku nenumeriranu fakturu.

Stari Spartanci znali su veoma lijepo

uzgajati dušu i čovječju ponos svoje

čovječnosti. Osobito su pažili, da kod djece uzgoje

disjeću kriještu. Željeli su već za ranu

naučiti dječju, da se čuvaju svih ružnih

i gudnjih strasti, koje ponazuju dostojanstvo

čovječju, koji je najsvršeniji stvor na

zemlji.

Da je alkohol jedno neizmjerno zlo,

izmisljeno danas. I najstarija po-

vjećite vite u vinu. Da se vidi kako su starodavni

ljudi, a tko je učinio?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

Način na koji se učinilo, i po

čije vremenu je to učinjeno?

